2025/2197

2025.10.31.

A BIZOTTSÁG (EU) 2025/2197 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA

(2025. október 30.)

Új-Zéland referenciamutatókra vonatkozó jogi és felügyeleti keretrendszerének az (EU) 2016/1011 európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti egyenértékűségéről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként vagy a befektetési alapok teljesítményének méréséhez felhasznált indexekről, valamint a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv, továbbá az 596/2014/EU rendelet módosításáról szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1011 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 30. cikke (2) bekezdésére,

mivel:

(1) Az (EU) 2016/1011 rendelet közös keretet vezet be az Unióban a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként, vagy a befektetési alapok teljesítményének mérésére felhasznált indexek pontosságának és integritásának biztosítása érdekében.

(2) Az említett rendelet 2018. január 1-jétől alkalmazandó, a nem uniós referenciamutató-kezelőkre vonatkozó átmeneti időszakban azonban az Unión belül tovább lehetett használni a harmadik országbeli referenciamutatókat is. Ezt az átmeneti időszakot több alkalommal meghosszabbították, legutóbb az (EU) 2023/2222 bizottsági felhatalmazáson alapuló rendelettel ([2]) 2025. december 31-ig.

(3) Az átmeneti időszak végét követően a harmadik országbeli referenciamutató-kezelők által előállított, az (EU) 2016/1011 rendelet hatálya alá tartozó referenciamutatók vagy referenciamutató-kombinációk csak akkor használhatók az Unióban, ha az Európai Értékpapírpiaci Hatóság (ESMA) a Bizottság által elfogadott egyenértékűségi határozat, valamely harmadik országbeli referenciamutató-kezelő ESMA általi elismerése vagy valamely harmadik országból származó referenciamutató uniós engedélyezett vagy nyilvántartásba vett referenciamutató-kezelő általi jóváhagyása alapján nyilvántartásba veszi e mutatókat és kezelőiket.

(4) Az (EU) 2016/1011 rendelet 30. cikkének (2) bekezdésében említett egyenértékűségi határozat végrehajtási határozat formáját ölti, amelyben a Bizottság kijelenti, hogy egy harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere az adott harmadik országban engedélyezett valamennyi referenciamutató-kezelő tekintetében egyenértékű az említett rendeletben meghatározott követelményekkel. Az egyenértékűség értékelésekor a Bizottságnak figyelembe kell vennie, hogy a harmadik ország jogi keretrendszere és felügyeleti gyakorlata biztosítja-e az Értékpapír-felügyeletek Nemzetközi Szervezete (IOSCO) pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó elveinek vagy adott esetben az olajárjelentő ügynökségekre vonatkozó IOSCO-elveknek való megfelelést. Ezenkívül a Bizottságnak értékelnie kell, hogy a szóban forgó, jogilag kötelező érvényű követelmények az adott harmadik országban folyamatos jellegű, hatékony felügyelet és végrehajtás hatálya alá tartoznak-e.

(5) Az olyan referenciamutatókat, mint az új-zélandi Bank Bill Benchmark Rate (a továbbiakban: BKBM) Új-Zélandon kezelik, és azokat az Unióban számos felügyelt szervezet is használja. A pénzügyi piaci hatóság (a továbbiakban: FMA), az új-zélandi pénzügyi piaci szabályozó hatóság és az illetékes hatóság, valamint az ESMA által az Európai Bizottsághoz benyújtott adatok megerősítik, hogy a BKBM használata az Unióban meghaladja az 50 milliárd EUR-t, és ezáltal jelentős referenciamutatónak minősül az Unióban. Annak biztosítása érdekében, hogy az Új-Zélandon engedélyezett vagy nyilvántartásba vett referenciamutató-kezelő, például a BKBM által előállított referenciamutatók az átmeneti időszak 2025. december 31-i lejártát követően felhasználhatók legyenek az Unióban, a Bizottság megvizsgálta Új-Zéland referenciamutatókra vonatkozó szabályait.

([1]) HL L 171., 2016.6.29., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1011/oj.

([2]) A Bizottság (EU) 2023/2222 felhatalmazáson alapuló rendelete (2023. július 14.) az (EU) 2016/1011 európai parlamenti és tanácsi rendelet 51. cikkének (5) bekezdésében a harmadik országbeli referenciamutatókra vonatkozóan megállapított átmeneti időszak meghosszabbításáról (HL L, 2023/2222, 2023.10.23., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2222/oj).

(6) A referenciamutatók létrehozására, felügyeletére és kezelésére Új-Zélandon alkalmazandó jogi keret magában foglal egy önkéntes engedélyezési rendszert, és a pénzügyi referenciamutatók kezelőinek (a továbbiakban: referenciamutató-kezelők) felügyeletétre vonatkozó hatáskörrel ruházza fel az FMA-t. A referenciamutató-kezelők a pénzügyi piacok magatartásáról szóló, 2013. évi törvény (Financial Markets Conduct Act 2013; a továbbiakban: FMC Act) 390. szakaszával összhangban piaci szolgáltatási engedélyt kérelmezhetnek az FMA-tól, és ezáltal a referenciamutató-kezelőkre és adatszolgáltatókra vonatkozó, az említett törvényben meghatározott szabályok hatálya alá tartoznak.

(7) Az (EU) 2016/1011 rendelet 30. cikkének (2) bekezdése szerint a harmadik ország jogrendszerében foglalt követelményeknek egyenértékűnek kell lenniük az (EU) 2016/1011 rendeletben meghatározott követelményekkel. Az engedélyezett referenciamutató-kezelőkre az engedélyben megállapított feltételek, valamint egy sor jogi előírás alkalmazandó. A referenciamutató-kezelőkre vonatkozó, jogilag kötelező érvényű követelményeket az FMC Act, a pénzügyi szolgáltatókról (regisztráció és vitarendezés) szóló, 2008. évi törvény (Financial Service Providers (Registration and Dispute Resolution) Act 2008) és a pénzügyi szolgáltatókról (regisztráció) szóló, 2020. évi szabályzat (Financial Service Providers (Registration) Regulations 2020) határozza meg.

(8) Az FMA a honlapján ([3]) jegyzéket vezet az engedélyezett referencia-kezelő pénzügyi szolgáltatókról, amely felsorolja azokat a pénzügyi referenciamutatókat, amelyek előállítására az egyes referenciamutató-kezelők engedéllyel rendelkeznek.

(9) Az FMA egy vagy több pénzügyi referenciamutató tekintetében piaci szolgáltatási engedélyt adhat a referenciamutató-kezelőnek, és a konkrét referenciamutató(k) az engedélyükben kerülnek meghatározásra.

(10) Az engedély iránti kérelem kézhezvételét követően az FMA akkor adja meg az engedélyt, ha meggyőződött az FMA Act 396. szakaszában meghatározott szempontokról, beleértve azt is, hogy a kérelmező megfelel az FMC-szabályzat (Financial Markets Conduct Regulations, a továbbiakban: FMC Regulations) 28. függelékének 2. részében meghatározott jogosultsági kritériumoknak.

(11) Az FMC Regulations 28. függelékének 3. része konkrét engedélyezési feltételeket határoz meg az engedélyezett referenciamutató-kezelők és adatszolgáltatók számára, beleértve az irányítási és igazgatási feltételeket, a kiszervezési követelményeket, az összeférhetetlenség kezelésére vonatkozó követelményeket, a független felügyeleti funkciókat, a referenciamutatók kialakítására és módszertanára vonatkozó követelményeket, valamint a bemeneti adatokra vonatkozó követelményeket.

(12) Az FMC Regulations szerinti engedélyezési feltételek mellett az engedélyezett referenciamutató-kezelőknek az FMA által az FMC Act 403. szakasza alapján az engedélyükre vonatkozóan előírt további feltételeknek is meg kell felelniük. Az FMA az engedély kiadását követően bármikor előírhat, módosíthat, visszavonhat, kiegészíthet vagy helyettesíthet olyan feltételeket, amelyeket az FMC Act 403. szakaszával összhangban az engedélyre vonatkozóan előír.

(13) Az FMC Act 402. szakasza meghatározza a piaci szolgáltatások engedélyeseire, köztük az engedélyezett referenciamutató-kezelőkre vonatkozó általános kötelezettségeket, amelyek magukban foglalják, hogy ezek az engedélyesek csak azt a piaci szolgáltatást nyújthatják, amelyre – például egy adott referenciamutatóra vagy referenciamutató-kategóriára – az engedélyük vonatkozik.

(14) Az FMA felfüggesztheti vagy visszavonhatja az FMC Act 408. és 414. szakasza szerinti engedélyt, ha az engedélyes lényegesen megszegte a piaci szolgáltatások engedélyeseire vonatkozó valamely kötelezettséget, ha a körülményekben lényeges változás következett be, beleértve azt is, hogy már nem felel meg az FMC Regulations 28. függelékének 2. részében meghatározott jogosultsági kritériumoknak, ha az engedélyes által az engedélykérelemben vagy az engedély módosítása iránti kérelemben megadott információk lényegileg hamisak vagy félrevezetőek, vagy ha az engedélyes már nem felel meg az FMC Act 396. szakaszában meghatározott követelményeknek.

(15) Az (EU) 2016/1011 rendelet 30. cikkének (2) bekezdése szerint a harmadik ország jogrendszerében foglalt követelményeknek folyamatos jellegű, hatékony felügyelet és végrehajtás hatálya alá kell tartozniuk. Az Új-Zélandon az FMA által engedélyezett referenciamutató-kezelők az FMA folyamatos felügyelete és felvigyázása alatt állnak. A pénzügyi piaci hatóságokról szóló, 2011. évi törvény (Financial Markets Authority Act 2011, a továbbiakban: FMA Act) 9. szakasza úgy rendelkezik, hogy az FMA felel az FMC Act-nek és az FMC Regulations-nak való megfelelés nyomon követéséért és végrehajtásáért. Az FMA folyamatos felügyeletet gyakorol, és kifejezetten értékelheti, hogy az engedélyezett referenciamutató-kezelők teljesítik-e az engedélyesi kötelezettségeiket.

([3]) https://www.fma.govt.nz/business/licensed.

(16) Az FMC Regulations 28. függelékének 26. és 27. szakasza előírja, hogy az engedélyezett referenciamutató-kezelőnek olyan nyilvántartásokat kell létrehoznia és vezetnie, amelyek lehetővé teszik, hogy az engedélyes igazolja engedélyezési kötelezettségeinek teljesítését, és az FMA írásbeli értesítésének kézhezvételekor az engedélyezett referenciamutató-kezelőnek az FMA rendelkezésére kell bocsátania a nyilvántartásokat. Az FMA Act 25–28. szakasza információgyűjtési jogkört is biztosít az FMA számára annak érdekében, hogy értékelni tudja, hogy az engedélyesek megfelelnek-e az FMC Act-ban foglaltaknak. E rendelkezések lehetővé teszik az FMA számára, hogy értesítések révén arra kötelezze a referenciamutató-kezelőket, hogy benyújtsák, előállítsák vagy ismételten előállítsák a közleményben meghatározott információkat, vagy megjelenjenek az FMA előtt, hogy vallomást tegyenek.

(17) Az FMA Act 29. szakasza arra is feljogosítja az FMA-t, hogy bármely helyre, járműre vagy más dologra beléphessen és ott vizsgálódjon annak megállapítása céljából, hogy a referenciamutató-kezelő vagy -értékesítő tanúsított-e vagy tanúsít-e olyan magatartást, amely sérti vagy sértheti a pénzügyi piacokra vonatkozó jogszabályok bármely rendelkezését, beleértve az FMC Act-ot is.

(18) Az FMA Act 30. szakasza arra vonatkozó információmegosztási hatáskörrel ruházza fel az FMA-t, hogy megossza bármely bűnüldöző vagy szabályozó ügynökséggel vagy külföldi szabályozó hatósággal az FMA birtokában lévő, az FMA funkcióival, hatásköreivel vagy feladataival kapcsolatos információkat vagy dokumentumok másolatát. Az említett információ vagy valamely dokumentum másolata akkor osztható meg, ha az FMA úgy ítéli meg, hogy az segítheti a külföldi szabályozó hatóságot a külföldi jog szerinti funkcióinak, hatásköreinek vagy kötelezettségeinek teljesítésében, és ha az FMA meggyőződött arról, hogy megfelelő védelem van vagy lesz érvényben ezen információk bizalmas jellegének megőrzése érdekében.

(19) Az FMC Act 412. szakasza előírja, hogy a piaci szolgáltatások engedélyeseinek – köztük az engedélyezett referenciamutató-kezelőknek – hatékony módszerekkel kell rendelkezniük ahhoz, hogy ellenőrizzék az engedélyesi kötelezettségeik teljesítését és azonosítsák a körülmények lényeges változásait. Az az engedélyes, aki úgy véli, hogy lényeges módon megsért vagy valószínűsíthetően megsértett valamely piaci szolgáltatási engedélyesi kötelezettséget, vagy úgy véli, hogy az engedélyével kapcsolatos körülményekben lényeges változás következett be, következhetett be vagy fog bekövetkezni, a lehető leghamarabb jelentést küld az FMA-nak az adott jogsértésekről vagy lényeges változásokról.

(20) Az FMC Act 406. szakasza meghatározza annak következményeit, ha az engedélyezett referenciamutató-kezelő megsérti az engedély valamely feltételét. Amennyiben ilyen jogsértés történt, az FMA gyakorolhatja az FMA Act 6. részének 3. alrésze szerinti hatáskört, amely meghatározza az FMA-nak az engedélyek nyomon követésére és végrehajtására vonatkozó általános hatáskörét. Az FMC Act 414. szakasza értelmében e hatáskörök közé tartoznak a következők: az engedélyes elmarasztalása; az engedélyes kötelezése arra, hogy nyújtson be cselekvési tervet az FMA-nak arról, hogy mit javasol az engedélyesi kötelezettség megszegésének orvoslása vagy elkerülése, illetve az engedélyezési feltétel további megsértésének elkerülése érdekében; iránymutatás az engedélyesnek, hogy orvosolja, illetve elkerülje az engedélyesi kötelezettség megszegését, vagy hogy elkerülje az engedélyezési feltétel további megsértését; valamint az engedély felfüggesztése vagy visszavonása.

(21) Az FMC Act 419. szakasza értelmében, ha az engedélyes nem nyújt be cselekvési tervet, vagy ha az FMA elutasítja a cselekvési tervet, vagy ha az FMA tudomást szerez arról, hogy a cselekvési tervet nem tartották be, az FMA felfüggesztheti vagy visszavonhatja az engedélyes engedélyét, vagy gyakorolhatja az FMC Act 414. szakasza szerinti egyéb hatásköreit.

(22) Aki észszerű mentség nélkül nem tesz eleget az FMA iránymutatásának, az FMC Act 421. szakasza szerinti jogsértést követ el, és legfeljebb 300 000 NZD összegű pénzbírsággal büntethető. Az FMA ezenkívül elmarasztalhatja az engedélyest, vagy felfüggesztheti, illetve visszavonhatja az engedélyes engedélyét.

(23) Ha az engedélyes nem tesz eleget valamely utasításnak, az FMA az FMC Act 480. szakasza alapján kérheti a Bíróságtól, hogy tiltsa meg az engedélyesnek azt, hogy olyan magatartást tanúsítson, amely sérti vagy sértheti az engedélyesi kötelezettségét vagy azt, hogy az engedélyesi kötelezettség megsértésében érintett legyen. Az FMA azt is kérheti a Bíróságtól, hogy rendelje el egy adott engedélyesi kötelezettség teljesítését.

(24) Az FMA az FMC Act 468. szakasza alapján utasító végzéseket hozhat, amennyiben az FMA meggyőződött arról, hogy egy adott személy valamely magatartás tanúsításával megsértette vagy valószínűsíthetően meg fogja sérteni a 6. rész szerinti szolgáltatásokra vonatkozó valamely rendelkezést. Az FMC Act 449. szakasza meghatározza a „6. rész szerinti szolgáltatásokra vonatkozó rendelkezéseket". Az FMC Regulations 198. szabálya meghatározza a szabályzat azon rendelkezéseit, amelyek a 6. rész szerinti szolgáltatásokra vonatkozó rendelkezéseknek minősülnek, a 198. szabály (2) bekezdése pedig azokat a 6. rész szerinti szolgáltatásokra vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza, amelyek kifejezetten az engedélyezett referenciamutató-kezelőkre vonatkoznak. Az FMC Act 469. szakasza kimondja, hogy ezek a végzések előírhatják az adott személy számára, hogy tegyen eleget a 6. rész szerinti szolgáltatásokra vonatkozó rendelkezéseknek, meghatározhatják azokat az észszerű lépéseket, amelyeket az érintett személynek meg kell tennie az érintett rendelkezésnek való megfelelés érdekében, vagy előírhatják, hogy az érintett személy jelentse be az FMA-nak az utasító végzés végrehajtásának módját és időpontját.

(25) Az FMC Act 2. része az engedélyezett referenciamutató-kezelőkre vonatkozóan a tisztességgel kapcsolatos általános kötelezettségeket is meghatároz. E kötelezettségek magukban foglalják a megtévesztő magatartás, a hamis vagy félrevezető állítások, valamint a megalapozatlan nyilatkozatok tilalmát. E rendelkezések lehetővé teszik az FMA számára, hogy fellépjen a referenciamutatók piaci szereplők általi kereskedelmi alapú piaci manipulációjával szemben (olyan kereskedelmi gyakorlat, amely félrevezeti vagy félrevezetheti a piacot). Az FMC Act 468. szakasza szerinti utasító végzések az FMC Act 2. részének egyes rendelkezései tekintetében is alkalmazhatók.

(26) Az FMC Act 449. szakaszának (3) bekezdésében meghatározott, a 6. rész szerinti szolgáltatásokra vonatkozó különböző rendelkezések megsértése polgári jogi felelősséget vonhat maga után, ideértve az adott ügylet ellenértékei közül a legnagyobbat, a nyereség vagy az elkerült veszteség háromszorosát, magánszemély esetében 1 millió NZD-t, bármely más esetben pedig az 5 millió NZD-t meg nem haladó pénzbírságot. Polgári jogi felelősség – ideértve a pénzbírságot is – akkor is fennállhat, ha valótlanul állítják, hogy egy adott személy piaci szolgáltatási engedéllyel rendelkezik (beleértve a referenciamutató-kezelői engedélyt is).

(27) Az FMC Act 449. szakaszának (4) bekezdésében meghatározott, a 6. rész szerinti szolgáltatásokra vonatkozó különböző rendelkezések megsértése polgári jogi felelősséget vonhat maga után, ideértve a magánszemély esetében 200 000 NZD-t, bármely más esetben pedig a 600 000 NZD-t meg nem haladó pénzbírságot is. Ez magában foglalja a 6. rész szerinti szolgáltatásokra vonatkozó alábbi (az engedélyezett referenciamutató-kezelők szempontjából releváns) rendelkezések megsértését: az FMC Act 448C., 448D. és 448G. szakasza (a pénzügyi referenciamutató-értékesítőknek vagy -kezelőknek szóló utasítások); valamint az engedélyezett referenciamutató-kezelőre vonatkozó, az FMC-rendelet 198. szabályának (2) bekezdésében meghatározott feltételek.

(28) Az FMC Act 8. részének 3. alrésze meghatározza a Bíróság vonatkozó hatáskörét arra vonatkozóan, hogy az FMA kérelmére pénzbírságot szabjon ki valamely személlyel szemben, és kompenzációs végzéseket hozzon az FMC Act polgári jogi felelősségre vonatkozó rendelkezéseinek (köztük a 6. rész szerinti szolgáltatásokra vonatkozó rendelkezések) megsértése esetén. Az FMA az FMC Act 517. szakasza szerinti „tiltó végzések" iránti kérelmet is benyújthat a Bírósághoz. A tiltó végzések megtilthatják, hogy egy személy valamely szervezet igazgatója vagy támogatója legyen, vagy bármilyen módon – többek között referenciamutató-kezelőként – részt vegyen annak irányításában.

(29) Az FMA Act 46. szakasza lehetővé teszi az FMA számára, hogy végrehajtható kötelezettségvállalásokat fogadjon el olyan engedélyezett referenciamutató-kezelőktől, akik nem tettek eleget a rájuk vonatkozó szabályozási követelményeknek. Az FMA Act 47. szakasza értelmében, amennyiben az FMA úgy ítéli meg, hogy az a személy, aki a 46. cikk alapján kötelezettségvállalást tett, megszegte a kötelezettségvállalás valamely feltételét, akkor az FMA a Bírósághoz fordulhat, hogy az rendelje el többek között a kötelezettségvállalás végrehajtását.

(30) Az FMC Act 448D. szakasza lehetővé teszi az FMA számára, hogy arra utasítson egy engedélyezett referenciamutató-kezelőt, hogy meghatározott módon továbbra is állítson elő vagy működtessen egy adott referenciamutatót, amennyiben azt szükségesnek vagy kívánatosnak tartja az FMC Act 448B. szakaszában említett célok bármelyikének előmozdítása szempontjából. Az FMC Act 448C. szakasza lehetővé teszi az FMA számára, hogy arra utasítsa az adatszolgáltatót, hogy információkat vagy adatokat szolgáltasson az engedélyesnek vagy más szervezetnek, amennyiben ezen információk vagy adatok szükségesek vagy kívánatosak az engedélyben meghatározott pénzügyi referenciamutató előállításához vagy működtetéséhez.

(31) A Bizottság ezért megállapítja, hogy a pénzügyi piacok magatartásáról szóló törvény (Financial Markets Conduct Act) szerinti engedélyezési rendszert választó referenciamutató-kezelőkre alkalmazandó kötelező érvényű követelmények folyamatos jellegű, hatékony felügyelet és végrehajtás hatálya alá tartoznak. Az FMC Act és az FMA Act szerinti szabályok és felügyeleti eljárások alapján a Bizottság értékelte az engedélyezett új-zélandi referenciamutató-kezelőkre alkalmazandó szabályokat, és arra a következtetésre jutott, hogy a rendszer egyenértékű az uniós rendszerrel.

(32) Az uniós referenciamutató-kezelőknek nem kell engedélyt szerezniük ahhoz, hogy referenciamutatóikat Új-Zélandon felhasználják, de önként kérhetik, hogy Új-Zélandon engedélyezzék őket.

(33) Ezt a határozatot célszerű olyan együttműködési megállapodásokkal kiegészíteni, amelyek biztosítják a hatékony információcserét és a felügyeleti tevékenységek koordinálását az ESMA és az FMA között.

(34) Ez a határozat az elfogadásának időpontjában Új-Zélandon a referenciamutatókra alkalmazandó jogilag kötelező érvényű követelmények értékelésén alapul. A Bizottság az e határozat elfogadásának alapjául szolgáló követelmények folyamatos teljesülésének biztosítása érdekében továbbra is rendszeresen nyomon fogja követni a piaci fejleményeket, a referenciamutatókra vonatkozó jogi és felügyeleti keretrendszer alakulását, valamint az e követelmények nyomon követésével és érvényesítésével kapcsolatos felügyeleti együttműködés hatékonyságát.

(35) Ez a határozat nem érinti a Bizottság azon hatáskörét, hogy bármikor külön felülvizsgálatot végezzen, ha a releváns fejlemények miatt szükségesnek véli a határozat újraértékelését.

(36) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak az Európai Értékpapír-bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az (EU) 2016/1011 rendelet 30. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában Új-Zéland azon referenciamutatókra alkalmazandó jogi és felügyeleti keretrendszere, amelyek kezelőjét az új-zélandi pénzügyi piaci hatóság a pénzügyi piacok magatartásáról szóló, 2013. évi törvénynek megfelelően engedélyezte, egyenértékűnek tekintendő az (EU) 2016/1011 rendeletben meghatározott követelményekkel, továbbá úgy tekintendő, hogy folyamatos jellegű, hatékony felügyelet és végrehajtás hatálya alá tartozik.

2. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2025. október 30-án.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN